

Γνωμοδότηση για:

- την πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου περί του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης Κοινωνικής Αλληλεγγύης, και
- την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την συμπλήρωση του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης Κοινωνικής Αλληλεγγύης όσον αφορά τον ρόλο των εργαζομένων⁽¹⁾

(92/C 223/15)

Στις 26 Μαρτίου 1992, και σύμφωνα με τα άρθρα 54 και 100 Α της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για τις ανωτέρω προτάσεις.

Το τμήμα βιομηχανίας, εμπορίου, βιοτεχνίας και υπηρεσιών, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 6 Μαΐου 1992, με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Ramaekers. Συνεισηγητής ήταν ο κ. Flum.

Κατά 297η σύνοδο ολομέλειάς της (συνεδρίαση της 26ης Μαΐου 1992), η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε κατά πλειοψηφία, 8 ψήφοι κατά και 15 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

I. Η ΟΚΕ επιδοκιμάζει την πρόταση κανονισμού με την επιφύλαξη των ακόλουθων παρατηρήσεων.

1. Εισαγωγή

1.1. Η ΟΚΕ εκφράζει την ικανοποίησή της για το ενδιαφέρον που δείχνουν τα κοινοτικά όργανα για τον τομέα των ενώσεων αλληλοβοήθειας εκδίδοντας την υπό εξέταση πρόταση κανονισμού της Επιτροπής.

1.2. Τα διάφορα ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (έκθεση Μίηρ 1982 — έκθεση Αυγερινού 1987), και η γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της 19ης Σεπτεμβρίου 1990, που τονίζουν τη σημασία των συνεταιρισμών, αλληλοβοηθητικών ενώσεων και σωματείων, κατέστησαν αισθητά τα προβλήματα που δημιουργεί η ευρωπαϊκή οικοδόμηση στις εταιρείες αυτές. Συνεπώς, το κείμενο που προτείνει η Επιτροπή αποτελεί ένα πρόσθετο και καθοριστικό βήμα στη διεργασία της αναγνώρισης της ιδιαιτερότητας του τομέα αυτού σε κοινοτικό επίπεδο.

1.3. Το καταστατικό της ευρωπαϊκής ένωσης κοινωνικής αλληλεγγύης περιλαμβάνει τόσο τις ενώσεις κοινωνικής πρόνοιας όσο και τις ενώσεις κοινωνικής ασφάλισης οι οποίες, αν και έχουν ορισμένα κοινά σημεία, χαρακτηρίζονται και από ορισμένες ιδιαιτερότητες οι οποίες αποδεικνύουν τις διαφορές τους.

1.4. Και οι δύο μορφές ενώσεων ανταποκρίνονται στην αλληλοβοηθητική δημοκρατία (διαχείριση από τους ίδιους τους ασφαλισμένους), υπόκεινται στην αρχή της αμοιβαιότητας (δεν επιλέγουν τους κινδύνους), δεν προβαίνουν σε καμία

περίπτωση σε διανομή των πλεονασμάτων και δεν αναζητούν πελατεία επ'αμοιβή. Σε ό,τι αφορά τις διαφορές που χαρακτηρίζουν αυτές τις δύο μορφές, αξίζει να σημειωθεί ότι υπάγονται κατά γενικό κανόνα σε διαφορετικά υπουργεία (στο υπουργείο κοινωνικής πρόνοιας οι ενώσεις κοινωνικής πρόνοιας, στο υπουργείο οικονομικών οι ενώσεις αλληλοασφάλισης), καλύπτουν διαφορετικούς κινδύνους (κινδύνους που αφορούν στην ανθρώπινη υγεία σε ό,τι αφορά τις ενώσεις κοινωνικής πρόνοιας και όλους τους υπόλοιπους κινδύνους για τις ενώσεις ασφάλισης (ασφάλεια ζημιών, ζωής κτλ.), υπόκεινται δε σε ειδικές διατάξεις. Επιπλέον, οι εθνικές νομοθετικές διατάξεις που διέπουν τις ενώσεις ασφάλισης, χαρακτηρίζονται από μια ορισμένη ομοιογένεια, ενώ οι νομοθετικές διατάξεις που διέπουν τις ενώσεις κοινωνικής πρόνοιας εξελίχθηκαν σε κάθε χώρα παράλληλα με τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, δηλ. ορισμένες εθνικές νομοθεσίες ρυθμίζουν την υποχρεωτική ασφάλιση ασθένειας, ενώ άλλες διαδραματίζουν συμπληρωματικό ή εναλλακτικό ρόλο σε σχέση με το υποχρεωτικό καθεστώς.

1.5. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι είναι απολύτως απαραίτητο να εξετασθούν και να υιοθετηθούν ταυτόχρονα οι τρεις κανονισμοί που αφορούν το καταστατικό του ευρωπαϊκού σωματείου, της ευρωπαϊκής ένωσης κοινωνική αλληλεγγύης καθώς και του ευρωπαϊκού συνεταιρισμού.

1.6. Η ΟΚΕ επιθυμεί να εμμένει στη διατήρηση της σημαντικής, κατ'αυτήν, αρχής των «γεφύρων» και, συγκεκριμένα, στη δυνατότητα σύστασης ενός εκ των τριών ευρωπαϊκών νομικών προσώπων δηλ. σωματείου, ένωσης κοινωνικής αλληλεγγύης ή εθνικού συνεταιρισμού.

1.7. Προκειμένου να ληφθεί υπόψη ο εξελικτικός χαρακτήρας των θεμάτων που πραγματεύεται ο κανονισμός, η ΟΚΕ εκφράζει την επιθυμία να συμπεριληφθεί μια ευέλικτη ρήτρα αναθεώρησης που θα επιτρέψει, για παράδειγμα, την αναθεώρηση των λεπτομερών παραρτημάτων.

(¹) ΕΕ αριθ. C 99 της 21. 4. 1992, σσ. 40 και 57.

1.8. Επιπλέον, το γεγονός ότι, βάσει του κανονισμού, γίνονται αρκετές παραπομπές στη νομοθεσία των κρατών μελών, ωθεί την ΟΚΕ να ενθαρρύνει την Επιτροπή να συνεχίσει τις προσπάθειές της, σχετικά με τη συγκριτική μελέτη αυτών των διαφορετικών εθνικών νομοθεσιών.

2. Η θέση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

2.1. Η θέση της ΟΚΕ σχετικά με το καθεστώς της ευρωπαϊκής ένωσης κοινωνικής αλληλεγγύης (ΕΕΚΑ) αναπτύχθηκε αναλυτικά στη γνωμοδότηση που εκδόθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 1990 και συνοψίζεται σε 6 κύρια σημεία:

2.1.1. Δημιουργία ειδικού νομικού μέσου που να χρησιμοποιείται εκουσίως και εναλλακτικά. Το μέσο αυτό θα είναι προσαρμοσμένο και στις ιδιαιτερότητες των επιχειρήσεων κοινωνικής οικονομίας.

2.1.2. Τελειοποίηση των τεχνικών χρηματοδότησης που αποσκοπούν στην ενίσχυση ή στην αύξηση των ιδίων πόρων.

2.1.3. Τήρηση της αρχής «ένας άνθρωπος μία ψήφος» που μπορεί να εφαρμοστεί για νομικά πρόσωπα.

2.1.4. Μεταβίβαση περιουσίας σε οργανισμούς με παρόμοιο σκοπό, σε περίπτωση διάλυσης.

2.1.5. Δυνατότητα πρόσβασης φυσικών αλλά και νομικών προσώπων στο καθεστώς αυτό.

2.1.6. Δυνατότητα ίδρυσης ευρωπαϊκής ένωσης του τύπου αυτού είτε μέσω της συγχώνευσης, της δημιουργίας παραρτημάτων ή του μετασχηματισμού μιας εθνικής εταιρείας, είτε μέσω της δημιουργίας μιας νέας εταιρείας εκ του μη όντος.

3. Η απάντηση που δίνει σχετικά η πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου

3.1. Η απάντηση σχετικά με το αίτημα αυτό δίδεται με την ίδια την πρόταση κανονισμού γενικά, αλλά ιδιαίτερα με τις αιτιολογικές σκέψεις που προηγούνται του καταστατικού.

3.2. Η χρηματοδότηση της ευρωπαϊκής ένωσης κοινωνικής αλληλεγγύης αποτελεί αντικείμενο του άρθρου 44 στο οποίο ορίζεται ότι η ΕΕΚΑ θα έχει πρόσβαση σε όλα τα μέσα χρηματοδότησης και με τους ίδιους όρους που ισχύουν για τις ιδρύτριες οντότητες στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η έδρα.

3.2.1. Η ΟΚΕ κρίνει ότι η διάταξη αυτή μπορεί να προκαλέσει στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ ΕΕΚΑ ανάλογα με τη χώρα στην οποία θα εγκατασταθεί η εκάστοτε ΕΕΚΑ μελλοντικά.

3.2.2. Με βάση παρόμοιο κοινοτικό πλαίσιο, το ιδανικό, το οποίο αποτελεί ενδεχομένως ουτοπία, θα ήταν να έχει κάθε ΕΕΚΑ ανεξάρτητα από τον τόπο στον οποίο βρίσκεται η έδρα της, πρόσβαση στα μέσα χρηματοδότησης που προβλέπει η εθνική νομοθεσία.

3.2.3. Φυσικά, η ΟΚΕ αντιλαμβάνεται, αφενός, τις πρακτικές δυσκολίες που προκαλεί η πρόταση αυτή και, αφετέρου, τον κίνδυνο στρέβλωσης του ανταγωνισμού μεταξύ της ΕΕΚΑ και των εθνικών ενώσεων κοινωνικής αλληλεγγύης. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να υπενθυμισθεί ότι ένας από τους στόχους του καταστατικού είναι να επιτρέψει στις ΕΕΚΑ να αναπτύξουν τις διακρατικές δραστηριότητές τους κάτω από ίδιους όρους με τις εταιρείες κεφαλαίων. Ωστόσο, εάν κρίνεται ότι η λύση αυτή δεν είναι πραγματοποιήσιμη, μήπως θα έπρεπε να δοθεί στην ΕΕΚΑ τουλάχιστον η δυνατότητα να επωφελείται όχι μόνο από τα μέσα χρηματοδότησης που προβλέπει η εθνική νομοθεσία του κράτους της έδρας της ΕΕΚΑ αλλά και από τα χρηματοδοτικά μέσα που διέπονται από την νομοθεσία των κρατών μελών στα οποία η ΕΕΚΑ έχει υποκαταστήματα.

3.2.4. Η ΟΚΕ, προτρέπει την Επιτροπή να συνεχίσει τις εργασίες ώστε να βρεθεί λύση σε ευρωπαϊκό επίπεδο σε ό,τι αφορά το πρόβλημα της χρηματοδότησης, δεδομένης της τεράστιας δυσκολίας που συναντούν οι ενώσεις κοινωνικής αλληλεγγύης όσον αφορά την αύξηση των ιδίων πόρων τους.

3.3. Το άρθρο 20 ορίζει ότι κάθε μέλος της ΕΕΚΑ διαθέτει μία ψήφο. Η ΟΚΕ προτείνει να συμπληρωθεί το άρθρο αυτό με την πρόβλεψη πολλαπλής ψήφου για τα μέλη τα οποία έχουν μορφή νομικού προσώπου, προσαρμοσμένη ανάλογα προς τη συμμετοχή τους στα στοιχεία του ενεργητικού της ΕΕΚΑ. Η δυνατότητα αυτή θα πρέπει, ωστόσο, να περιορίζεται από ένα ανώτατο όριο, προβλεπόμενο από το καταστατικό, ώστε ένα και μόνο μέλος να μην συγκεντρώνει την απόλυτη πλειοψηφία.

3.4. Σύμφωνα με το άρθρο 52, το καθαρό ενεργητικό μεταβιβάζεται είτε σε ΕΕΚΑ, είτε σε ενώσεις κοινωνικής αλληλεγγύης και παρόμοιους οργανισμούς, εφόσον στο καταστατικό δεν υπάρχει αντίθετη διάταξη.

3.4.1. Η αιτιολογική έκθεση δικαιολογεί την απόκλιση αυτή λόγω της ανάγκης να λαμβάνονται υπόψη και ορισμένες εθνικές νομοθεσίες που δεν γνωρίζουν την αρχή της μεταβίβασης του καθαρού ενεργητικού μετά την ικανοποίηση των πιστωτών. Αν, πράγματι, είναι αυτό το κίνητρο, τότε γιατί να μην προβλεφθεί διάταξη σύμφωνα με την οποία το ενεργητικό να κατανέμεται σύμφωνα με την αρχή της μεταβίβασης μετά την ικανοποίηση των πιστωτών και κατ'εξαιρέση για τις ΕΕΚΑ που έχουν την έδρα τους σε ένα κράτος μέλος, στο οποίο, με βάση τη νομοθεσία του, ισχύει ένα διαφορετικό μέσον. Η διατύπωση αυτή έχει το πλεονέκτημα ότι αφαιρείται αυτή η καταστατική εξαιρέση τόσο στα κράτη μέλη στα οποία ισχύει η ανωτέρω μεταβίβαση όσο και στα κράτη μέλη στα οποία ο νόμος δεν αναφέρει τίποτα σχετικό.

3.5. Η ΟΚΕ εκπλήσσεται από το γεγονός ότι η πρόταση κανονισμού (άρθρο 2) δεν προέβλεπε τη δυνατότητα δημιουργίας μιας ΕΕΚΑ από φυσικά πρόσωπα. Πράγματι, η ΕΕΚΑ προσδιορίζεται ως ένωση προσώπων (αιτιολογική έκθεση: άρθρο 1 και 7 αιτιολογικό σημείο).

Άλλωστε, το αίτημα αυτό στηρίζεται και σε άλλα επιχειρήματα που προκύπτουν από το ίδιο το κείμενο:

3.5.1. Πρώτον, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή τόνισε (στο σημείο 3.3. και ακόλουθα) στη γνωμοδότηση της 19ης Σεπτεμβρίου 1990 ότι η ευρωπαϊκή ανώνυμη εταιρεία δεν είναι η κατάλληλη μορφή για τους τρεις τύπους εταιρειών με κοινωνικό σκοπό ως νομικό πλαίσιο της διασυνοριακής συνεργασίας. Ένας από τους λόγους ήταν ότι τα φυσικά πρόσωπα δεν έχουν πρόσβαση στην ευρωπαϊκή ανώνυμη εταιρεία γεγονός που τα εμποδίζει να οργανωθούν σε κοινοτικό επίπεδο, κυρίως στις παραμεθόριες περιοχές. Συνεπώς, η ΟΚΕ ζήτησε να έχουν πρόσβαση στο μελλοντικό καταστατικό των συνεταιρισμών, ενώσεων αλληλεγγύης και ευρωπαϊκών σωματείων τόσο τα φυσικά όσο και τα νομικά πρόσωπα.

3.5.2. Δεύτερον, ο Επίτροπος, κ. Cardoso e Cunha, ο οποίος είναι αρμόδιος για θέματα κοινωνικής οικονομίας, δήλωσε στην ανακοίνωσή του προς την Επιτροπή, στις 19 Σεπτεμβρίου 1990, ότι «ο σκοπός που επιδιώκεται είναι βέβαιο να διευκολυνθεί η πρόσβαση των συνεταιρισμών, ενώσεων κοινωνικής αλληλεγγύης και σωματείων στα οφέλη που προσφέρει η εσωτερική αγορά, όμως, πέρα από αυτό, απόλυτος στόχος είναι να υλοποιηθεί η Ευρώπη των πολιτών και να δοθεί στα φυσικά πρόσωπα η δυνατότητα να δημιουργούν συνεταιρισμούς, ενώσεις κοινωνικής αλληλεγγύης και σωματεία με καταστατικό ευρωπαϊκού επιπέδου».

3.5.3. Τρίτον, τα φυσικά πρόσωπα δεν έχουν τη δυνατότητα να ιδρύσουν μια ΕΕΚΑ ενώ, αντιθέτως, το ευρωπαϊκό σωματείο έχει τη δυνατότητα αυτή βάσει του καταστατικού του (άρθρο 3) εάν απαρτίζεται από τουλάχιστον 21 άτομα τα οποία κατάγονται από δύο κράτη μέλη· επιπλέον (σύμφωνα με την ερμηνεία της Επιτροπής, τα φυσικά πρόσωπα έχουν πρόσβαση στο ΕΣ μετά την ίδρυσή του. Θα ήταν ευκαίριο να τύχουν και οι τρεις μορφές εταιρείας κοινωνικού σκοπού της ίδιας μεταχείρισης με βάση το πιο πλεονεκτικότερο, γι' αυτές, καθεστώς: το καθεστώς του Ευρωπαϊκού Σωματείου.

Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της δυαδικότητας που υφίσταται μεταξύ των ενώσεων αλληλοασφάλισης και των ενώσεων κοινωνικής πρόνοιας, η ΟΚΕ προτείνει ένα σύστημα «δύο ταχυτήτων» σε ό,τι αφορά την πρόσβαση των φυσικών προσώπων:

- αφενός, τα πρόσωπα αυτά να έχουν πρόσβαση στην ΕΕΚΑ ως ιδρυτικά μέλη (παράρτημα 1) από την αρχή της ισχύος του καταστατικού·
- αφετέρου, να καθιερωθεί μεταβατική περίοδος, ίσως πενταετής, όταν πρόκειται για την ίδρυση μιας ένωσης κοινωνικής πρόνοιας (παράρτημα 2) από φυσικά πρόσωπα, καθώς και να είναι δυνατό να επανεξετασθεί η σκοπιμότητα πρόβλεψης του ανοίγματος αυτού κατά τη λήξη της σχετικής περιόδου.

3.6. Η ΟΚΕ ζητά, καταρχήν, να συμπληρωθεί το άρθρο 2 με τη δυνατότητα ίδρυσης νέας ένωσης από φυσικά πρόσωπα (λαμβανομένης υπόψη της διάκρισης που έγινε στο προηγούμενο σημείο).

4. Προτάσεις τροποποιήσεως άλλων διατάξεων της πρότασης κανονισμού

4.1. Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο

Το άρθρο αυτό επιτρέπει τη εξαίρεση από την αρχή ότι δεν παρέχεται αμοιβή στους μη επαγγελματίες διαχειριστές, πράγμα που αντιβαίνει στις βασικές αρχές της κοινωνικής οικονομίας. Η ΟΚΕ προτείνει να απαγορευτεί κάθε παροχή άμεσης αμοιβής αλλά να προβλέπεται η επιστροφή εξόδων που επιβαρύνουν τους διαχειριστές: έξοδα ταξιδίων, διαμονής...

4.2. Άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο

Η ΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να διευκρινίσει τι νοεί με τη φράση «αποδεικνύει ότι ασκεί πραγματικά διακρατική δραστηριότητα» στην περίπτωση σύστασης μέσω της μετατροπής σε ΕΕΚΑ.

4.3. Άρθρο 7 παράγραφος 4 δεύτερη περίπτωση

Η ΟΚΕ προτείνει να προστεθεί στις χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες και στις ασφαλίσεις και η δυνατότητα αντασφάλισης.

4.4. Παραρτήματα

4.4.1. Η ΟΚΕ κρίνει ότι χρειάζεται να συμπληρωθούν τα παραρτήματα με την προσθήκη δύο μορφών γερμανικών ενώσεων κοινωνικής αλληλεγγύης, επιλέξιμων στο καταστατικό:

- die gesetzlichen Krankenkassen gemäß dem Sozialgesetzbuch (SGBV),
- die gewerblichen Berufsgenossenschaften gemäß Art. 545 und 762 der Reichsversicherungsordnung (RVO).

4.4.2. Όσον αφορά την Ισπανία, το παράρτημα I πρέπει να συμπληρωθεί ως εξής:

- Mutuas de Accidentes de Trabajo, reguladas por la Ley de Seguros Privados, de 2 de agosto de 1989.

II. Η ΟΚΕ εγκρίνει την πρόταση οδηγίας με την επιφύλαξη των ακόλουθων παρατηρήσεων.

1. Η ΟΚΕ επιδοκιμάζει τις προσπάθειες που καταβάλλει η Επιτροπή για την ολοκλήρωση του καταστατικού των ΕΕΚΑ λαμβάνοντας καταλλήλως υπόψη το ρόλο των εργαζομένων.

Η οδηγία συντονίζει τις εθνικές νομοθετικές διατάξεις μέσω της συνδιαχείρισης, της ενημέρωσης και των διαβουλεύσεων με τους εργαζομένους και αποτελεί την απαραίτητη συμπλήρωση του καταστατικού της ευρωπαϊκής ένωσης κοινωνικής αλληλεγγύης.

1.1. Η υπό εξέταση οδηγία αποτελεί σημαντικό και αναπόσπαστο μέρος της πολιτικής για την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στην Κοινότητα.

1.2. Με την παρούσα οδηγία παρέχεται στους εργαζόμενους η δυνατότητα συμμετοχής στη διαδικασία πληροφόρησης και διαβούλευσης καθώς και στον επιχειρησιακό προγραμματισμό της ΕΕΚΑ.

1.3. Η ΟΚΕ επισημαίνει ότι είναι αναγκαίο να διασφαλισθεί ότι οι σχετικοί κανονισμοί και οι οδηγίες θα αρχίσουν να ισχύουν ταυτόχρονα.

2. Η ΟΚΕ έχει τονίσει επανειλημμένα και στις γνωμοδοτήσεις της για την ευρωπαϊκή ανώνυμη εταιρεία ότι συμφωνεί καταρχήν ότι η συμμετοχή των εργαζομένων αποτελεί σημαντική προϋπόθεση για την ανάπτυξη μιας διαχρονικής κοινωνίας και της Ευρώπης των πολιτών.

2.1. Σε αυτό το πλαίσιο, η ΟΚΕ διαπιστώνει για μια ακόμη φορά ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να έχουν τη δυνατότητα κοινής εκπροσώπησης των συμφερόντων τους σε μία επιχείρηση καθώς και τη δυνατότητα συμμετοχής στη λήψη ορισμένων αποφάσεων της επιχείρησης, χωρίς, ωστόσο, να θίγεται η ευθύνη και η αποτελεσματικότητα της διοίκησης της επιχείρησης. Ήδη στις γνωμοδοτήσεις της, της 25ης Οκτωβρίου

1972, της 29ης Μαΐου 1974 και της 28ης Μαρτίου 1989, σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ανώνυμη Εταιρεία, η ΟΚΕ είχε υποστηρίξει αυτή την άποψη.

2.2. Ωστόσο, λόγω των πολιτικών, κοινωνικών, ιστορικών και ιδεολογικών αντιλήψεων των κρατών μελών, η συμμετοχή των εργαζομένων δεν εξελίχθηκε παντού με βάση το ίδιο πρότυπο, ούτε έφθασε σε όλα τα κράτη μέλη στο ίδιο επίπεδο.

3. Η ΟΚΕ κρίνει ότι, προς το παρόν, δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί ομοιομορφία, σε ό,τι αφορά τις ευρωπαϊκές ενώσεις κοινωνικής αλληλεγγύης, όπως, άλλωστε, και σε πολλούς άλλους τομείς.

3.1. Από αυτή την άποψη, συμφωνεί με την κατεύθυνση που ακολούθησε η Επιτροπή, διαμορφώνοντας με ελαστικό τρόπο τις διάφορες δυνατότητες λαμβάνοντας υπόψη το νομικό καθεστώς που ισχύει στα διάφορα κράτη μέλη.

3.2. Σύμφωνα με την ΟΚΕ, δεν θα πρέπει, όμως, σε καμία περίπτωση να διακυβευτεί το επίπεδο που έχει επιτευχθεί στα κράτη μέλη σε ό,τι αφορά το δικαίωμα των εργαζομένων στη συμμετοχή και στη συναπόφαση.

3.3. Είναι, συνεπώς, αναγκαίο να επιδιωχθεί η ομοιογένεια του περιεχομένου των επιλογών που προτείνει η Επιτροπή σχετικά με τη συνδιαχείριση.

Βρυξέλλες, 26 Μαΐου 1992.

*Ο Πρόεδρος της
Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής*

Michael GEUENICH

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Η ακόλουθη τροπολογία που έλαβε τουλάχιστον το ένα τέταρτο των εκφρασθεισών ψήφων απορρίφθηκε κατά τη διάρκεια της συζήτησης:

Μερος II, παράγραφος 1

Στην πρώτη πρόταση να προστεθεί το εξής κείμενο:

«...πρέπει ωστόσο να τονίσει ότι λόγω της έμφασης που δίδεται στην επικαιρότητα αυτό πρέπει να αποτελέσει κυρίως θέμα συμφωνίας μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων στις μεμονωμένες οργανώσεις.»

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 20, ψήφοι κατά: 65, αποχές: 9.